

REISVERSLAG WESTERN PACIFIC ODYSSEY

25 maart t/m 13 april 2013

BirdingBreaks.nl

Reisroute Western Pacific Odyssey

Copyright: BirdingBreaks.nl

Voorafgaand aan de *Western Pacific Odyssey* was er een korte pre-tour op het noordeiland van Nieuw-Zeeland. Aankomst in Auckland was op de 23e maart. Het sein 'trossen los!' werd gegeven op de avond van de 26e maart in de haven Lyttleton.

23 maart 2013 – Miranda en Auckland – Nieuw Zeeland

Direct na aankomst bij de luchthaven van Auckland werden de eerste leuke Nieuw-Zeeland soorten gezien. De Wrybill (de enige soort ter wereld met een snavel die i.p.v. naar boven of naar beneden, naar rechts afbuigt!) zat bijvoorbeeld op loopafstand van ons hotel! Later in de middag stond een bezoek aan het Miranda Shore Bird Centre op het programma. Mooie aantallen steltlopers lieten zich zien met onder meer c 1200 Wrybills en specialiteiten als de (North Island) New Zealand Dotterel, Banded Dotterel en een Siberische Strandloper.

Wrybill *Anarhynchus frontalis* bij het Miranda Shore Bird Centre (Laurens Steijn)

24 maart 2013 – Tiritiri Matangi Island – Nieuw-Zeeland

We leverden 's morgens onze huurauto weer in in Auckland en namen aansluitend de boot naar Tiritiri Matangi. Dit kleine eilandje in de Hauraki Gulf, net buiten Auckland, is een plek waar een groot aantal specialiteiten voorkomt. De meesten daarvan zijn hier geïntroduceerd hetgeen voor veel soorten een redding van de ondergang betekend heeft. Het feit dat ze flink wat ringen dragen en zeer tam zijn hoeft niet af te doen aan de leuke waarnemingen! Onderweg zagen we Fluttering en Bullers Shearwaters. Aangekomen op het eiland zagen we Bellbird, Brown Quails en al snel de eerste Saddleback. Het was de hele dag prachtig weer en we zagen de meeste specialiteiten van het eiland (behalve Kokako). In de middag namen we de boot terug naar Auckland en ons hotel.

Fluttering Shearwater, Hauraki Gulf, Nieuw Zeeland, 24 mrt 2013 – Laurens Steijn

Pied Cormorant, Hauraki Gulf, Nieuw Zeeland, 24 mrt 2013 – Laurens Steijn

Stitchbird *Notiomystis cincta*, Tiritiri Matangi Island, 24 mrt - Laurens Steijn

De **Tui** *Prosthemadera novaeseelandiae* is een algemene endem die ook in stadsparken te zien is. Tiritiri Matangi Island, 24 mrt - Laurens Steijn

25 maart 2013 – van Auckland naar Christchurch – Nieuw-Zeeland

Vanmorgen stond de vlucht van Auckland naar Christchurch op het programma, in de middag start de inscheping! Om 1500h was het verzamelen op het kantoor van Heritage Expeditions in Christchurch waarna de groep rond 1700h met de bus naar het schip vertrok. Spannend! Op het schip kreeg iedereen zijn hut toegewezen en was er een welkomstdiner. Door het tijdsverschil zochten de meeste mensen al vroeg hun hut op.

26 maart 2013 – START VAN DE CRUISE

Prima eerste nacht gehad in de hut, vrijwel geen deining maar bij het licht worden snapte ik waarom: we lagen nog steeds in de haven....rond 800h vertrok de boot dan eindelijk maar enkele kilometers verderop kwamen we stil te liggen.....een pomp was kapot en moest vervangen worden. Deze vertraging was even spannend, maar gelukkig goed opgelost. Tijdens het stilliggen werd de tijd goed benut met chummen! De reeds aanwezige Cape Petrels werden in no time aangevuld met een prachtige Buller's Albatross op 3 meter. De echter grote jongen was de Northern Royal Albatross en ook Northern Giant Petrel was van de partij.

Northern Giant Petrel *Macronectes halli*

Buller's Albatross *Thalassarche bulleri* (Laurens Steijn)

Nadat de pomp was vervangen was het volle kracht vooruit richting Kaikoura, misschien wel een van de beste zeevogelplekken ter wereld en naar alle verwachting een hoogtepunt van het eerste deel van de Western Pacific Odyssey. De plaats Kaikoura ligt aan de noordkant van de oostkust op het zuidereiland van Nieuw-Zeeland. Voor albatrossen moet het wel de beste plek in de wereld zijn. De korte ondiepe zone voor de kust duikt niet ver uit de kust naar grote diepte waardoor voedselrijke stromen omhoog komen. Hier komen naast veel zeevogels ook erg veel zeezoogdieren op af.

White-capped Albatross *Thalassarche steadi* (Laurens Steijn)

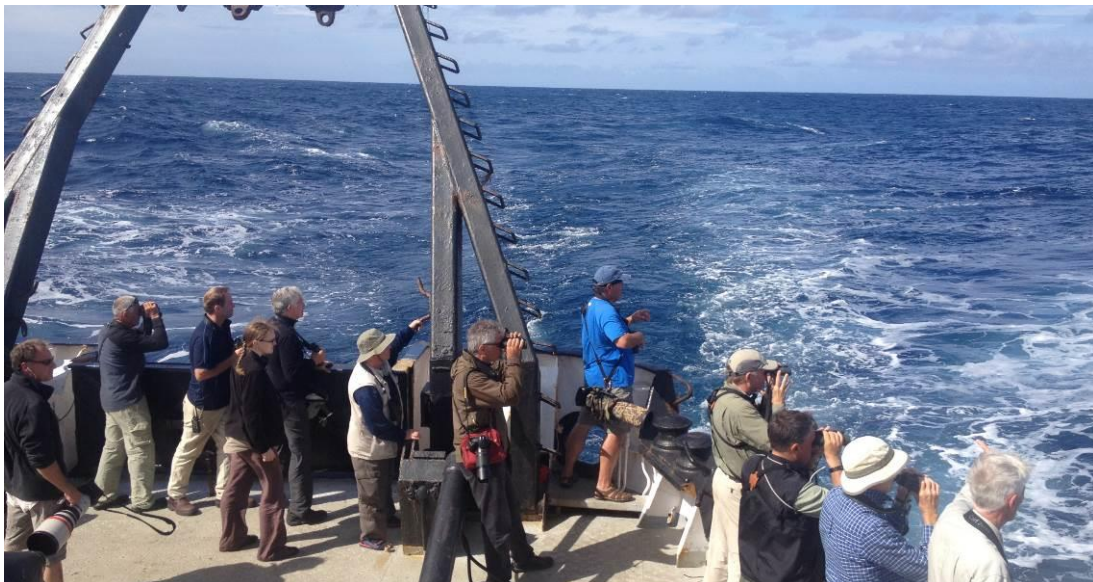

White-capped Albatross *Thalassarche steadi* achter de boot voor de kust van Kaikoura, Nieuw-Zeeland (Bruce Mercer)

Cape Petrel, Nieuw-Zeeland tussen Christchurch en Kaikoura, WPO, 26 mrt 2013, Laurens Steijn

Na een betrekkelijk rustig stuk halverwege tussen Christchurch en Kaikoura beginnen de aantallen vogels achter het schip nu toe te nemen. Het is een zonnige dag en naarmate de wind op begint te steken komen soorten als Bullers en Huttons Shearwater, White-chinned Petrels en albatrossen richting de boot. Tegen het einde van de middag is de kust bij Kaikoura in zicht en wordt er door de expeditieleiding begonnen met het overboord gooien van steeds kleine hoeveelheden visafval waardoor een soort spoor ontstaat. Binnen een mum van tijd is dan een onvoorstelbaar vogelspektakel dat maar liefst twee uur aanhoudt! Met name de selectie van zes verschillende albatrossoorten, nieuw vandaag zijn de Southern Royal en de grootste albatros ter wereld, de Wandering, is spectaculair. De stromen vogels blijven tot het begin van de avond achter de boot aan hangen en de opwinding bij de passagiers is tot aan het bijwerken van de lijst.

Vogels kijken vanaf het achtersteven van de Spirit of Enderby, Laurens Steijn

White-capped Albatros en Northern Giant Petrel, New Zealand, Kaikoura, WPO, 26 mrt 2013, Lauren Steijn

Wandering (Gibson's) Albatros, New Zealand, Kaikoura, WPO, 26 mrt 2013, Laurens Steijn

Na Kaikoura zet de Spirit of Enderby koers in noordwestelijke richting tussen het noord- en zuideiland door. Deze zeestraat heet de Cook Strait, vernoemd naar de beroemde Engelse admiraal die veel van de Pacific in kaart bracht in de 18e eeuw. De komende dagen zal er geen land in zicht zijn omdat de expeditiecruijs het ruime sop kiest op weg naar het 900 mijl

verderop gelegen Norfolk Island. Hoewel het qua zeevogels wat rustiger is -Westland Petrels, Common Diving diverse albatrossen en Fluttering Shearwaters zijn nog steeds van de partij- zijn het met name zeezoogdieren die voor opwinding zorgen.

Hoogtepunten zijn de waarnemingen van onder andere 5 Blauwe Vinvissen op verschillende momenten! Daarnaast vier Orca's en een groep van 10 Pilot Whales. Vogels komen ook nog aan bod in de vorm van Fairy Prions en Flesh-footed Shearwaters.

Albatrossen hebben het wereldwijd erg zwaar. Door het intensieve vissen met lange lijnen met daaraan honderden haken, komen er jaarlijks duizenden vogels om het leven. De grote 'plastic soup' is eveneens een belangrijke doodsoorzaak voor veel albatrossen die het drijvend plastic voor eten aanzien.

Het bovendek van het schip

27 maart – 20 graden, half bewolkt, zwakke wind uit zuidoost

ochtend: westelijk deel van Cook Strait

avond: Tasmaanse Zee thv New Plymouth, c 120 mijl uit de kust

Na een spetterend einde van de dag gisteren begon de dag vandaag wat rustiger. Meestal gaan we voor het ontbijt (om 8 uur) een half uurtje op het bovendek staan. Het wordt half acht licht dus dan heb je al een klein idee van de activiteit. Er was nog steeds land in zicht want we voeren de Cook Strait uit aan de noordzijde van het Zuider Eiland van Nieuw-Zeeland. Ook gek want nog steeds telefonisch bereik hier hoewel we al 2 dagen aan het varen zijn. Dat zal in de loop van de dag wel afgelopen zijn als we verder van land varen. De eerste posts waren dus gewoon enorm lange sms berichten! Eerste vogels voor ontbijt waren Westland Petrel (c 20) en de eerste Flesh-footed Shearwaters van de reis. Er waren nog altijd voldoende White-capped Albatrossen te zien, afgewisseld door enkele Bullers en een Northern Royal Albatros. Dan het ontbijt: wat een chef staat hier in de keuken! Werkelijk een feest om de dag te beginnen met een heerlijk en ruim ontbijtbuffet. Het is wellicht jammer om te ontbijten tijdens het eerste uur licht van de dag – je zou wat vogelactiviteit kunnen missen – maar aan de andere kant, je bent vervolgens de hele dag op het dek. Misschien nog wat over het schip: het is een voormalig Russisch onderzoeksschip (tevens ijsbreker) die de Spirit of Enderby is gedoopt door de rederij. Het biedt ruimte aan maximaal 55 passagiers, een relatief klein expeditieschip dus. Er is een bar met kleine bibliotheek, een eetzaal, een ruimte voor lezingen en verschillende dekken met accommodaties. Weer terug naar de vogels! Na het ontbijt zagen we al snel de eerste zeezoogdieren met in de loop van de ochtend maar liefst 4 Blauwe Vinvissen, 5 Orca's en 10 Pilot Whales (even

geen NL naam hier, Indische Grienden?). Blauwe Vinvissen komen niet geheel uit het water maar zijn te herkennen aan de grote, hoge 'blow' op het moment dat ze adem halen. Als het lichaam deels boven water komt kun je de kleine vin aan het einde van de rug zien, vlak voordat ie onder water duikt.

Flesh-footed Shearwater *Puffinus carneipes*, Cook Strait Nieuw Zeeland, Laurens Steijn

Op vogelgebied was er natuurlijk ook van alles te beleven met grote groepen Buller's Shearwaters waar op een gegeven moment enkele Fairy Prions tussen werden gezien, gaaf! Andere hoogtepunten van de dag waren 25 Fluttering Shearwaters, 1 Little Shearwater, 4 White-faced Storm-Petrels en 120 Common Diving Petrels.

De hut waarin ik zit is een tweepersoonshut die ik – heel luxe - voor mezelf heb. Hier kan ik aan een bureau werken, foto's sorteren, lezen enz. Toch neem je daar maar weinig tijd voor want je wilt je tijd maximaal buiten benutten. Rond 1930h wordt het donker en dat is ook het moment van de dagelijkse 'birdlog' die je met alle passagiers doet. Vervolgens is het om 20.00h eten, vaak gevolgd door een lezing. Vanavond ging het over de herkenning van zeevogels die we tot aan de Solomon Eilanden konden gaan zien, buitengewoon interessant dus (en ingewikkeld). Aan het einde van de lezing was iedereen bekaf en hoorde je soms zachtjes het snurken van enkele medepassagiers.

Buller's Shearwater, *Puffinus bulleri*, Tasmaanse Zee, Laurens Steijn

28 maart - 23 graden, licht bewolkt, zwakke wind uit zuidoost

Ochtend: Tasmaanse zee thv Auckland, 140 mijl uit de kust

Avond: Tasmaanse zee thv Wangarie, 60 mijl uit de kust

Het is bijzonder hoe diep je op een schip kunt slapen (en dromen). Wat een heerlijke nacht was dat. Misschien komt het door de deining of ben je gewoon afgepeigerd na een volle dag buiten zijn. Na het douchen in ieder geval weer snel naar boven om te kijken wat de dag van vandaag in petto had. Het is warmer! Dat voel je meteen. In het half uur voor ontbijt ook meteen enkele nieuwe soorten gezien zoals Grey-faced, Cook's en Black-winged Petrel, alle fraaie 'pterodroma's'. De wateren worden meer tropisch en dat is te zien aan de vogelsoorten.

Black-browed Albatros, *Thalassarche melanophrys*, Nieuw Zeeland, Tasmaanse zee, Laurens Steijn

Na het ontbijt viel de activiteit wat weg hoewel er steeds wel wat te beleven viel. Vandaag was bovenal een ontspannen dag op het dek. Een paar mooie waarnemingen waren de Campbells Albatros (Black-browed Albatros met lichte iris) die een tijd lang achter de boot hing, net als een Wandering Albatros, 3 Red-tailed Tropicbirds (pas 10 eerdere waarnemingen voor Nieuw-Zeeland), een Kermadic Petrel en – opnieuw - 4 Blauwe Vinvissen! Andere leuke soorten vandaag waren Northern Royal Albatros, Wilsons Stormvogeltje, Bullers Shearwater en een Welcome Swallow die flink verdwaald was midden op de oceaan. Nog ongeveer 1,5 dag varen naar Norfolk Island waar we proberen aan land te gaan.

Maar nu eerst nog wat foto's bijwerken van de dag en de klok een uur terug zetten, tijdens de reis gaan we van 12 uur naar 9 uur tijdsverschil.

Welcome Swallow, *Hirundo neoxena*, Nieuw Zeeland, Tasmaanse Zee, Laurens Steijn

29 maart - 23 graden, half bewolkt, enkele bui. Matige tot vrij krachtige oostenwind

Ochtend: c 100 mijl NW van Nieuw-Zeeland
Avond: c 150 mijl zuidelijk van Norfolk Island

Het waait harder! Het schip gaat aardig heen en weer en ik word soms tegen de rand van het bed geduwd in mijn slaap. Toch word ik maar twee keer wakker en slaap ik verder goed. De klok is een uur teruggezet dus het wordt een uur eerder licht. Als het licht is ga ik eruit en na het douchen weer snel naar het bovendek. Er staat inderdaad een stevige wind en de golven zijn flink hoog. Voor de vogels zou het wel eens goed kunnen zijn want nu kunnen ze gebruik maken van de wind en zo zonder veel energie op zoek gaan naar voedsel. Grote aantallen worden er echter niet gezien voor ontbijt maar twee Black Petrels zijn nieuw voor de reis en vliegen als ware luchtacrobaten achter de boot. Ze zouden nog een belangrijk deel van de dag te zien blijven. Omdat het deining veel groter is, is het lopen over het schip wat avontuurlijker geworden. Je moet je echt vasthouden aan de reling van de boot, anders loop je het risico dat de reis door een val tot een onverwacht einde komt. Er zijn aardig wat fotografen aan boord en balans houden terwijl je met twee handen fotografeert is niet eenvoudig.

Black-winged Petrel, *Pterodroma nigripennis*, Laurens Steijn

Gedurende de ochtend zagen we soorten als Black-winged en Grey-faced Petrel, Flesh-footed Shearwater, Red-tailed Tropicbird, Wilsons Stormvogeltje en Wandering Albatros. Hoogtepunten van de dag waren 6 White-necked Petrels, 2 Kermadec, 1 Providence en 1 Herald Petrel en Grey Ternlet. Rond een uur of 4 voeren we de wateren van Nieuw-Zeeland uit en die van Australië in. Er waren nogal wat mensen die een Australië lijst bijhielden dus die waren ineens weer erg actief aan het vogelen. De wind zou de hele dag aanhouden en tijdens de lunch en het avondeten kon je de soep maar beter niet te vol in je bord scheppen. Als voorbereiding op de dag van morgen werd er een lezing gehouden over de vogels van Norfolk Island, een stukje land van 6 x 6 kilometer dat bij Australië hoort, en waar we morgen rond 11.00h in de ochtend aan zullen komen. Norfolk Parakeet, Slender-billed White-eye en Norfolk Gerygone zijn de endemen waar we ons onder meer op zullen richten. Om 2215h in bed.

30 maart - 26 graden, half bewolkt, enkele bui. Zwakke zuidoostenwind

Ochtend: c 40 mijl zuidelijk van Norfolk Island
Avond: c 30 mijl noordelijk van Norfolk Island

De wind is wat afgenomen en dat is goed nieuws voor de landing straks op Norfolk Island, de deining zal een stuk minder zijn. Vanaf het schip varen we nl met Zodiacs naar het eiland en gaan aan wal op een stenen pier. Met hoge golven kun je niet veilig de pier op en een aantal jaar geleden konden ze om die reden het eiland niet bezoeken. De tekenen zijn nu gunstig in ieder geval. De ochtend begon ook goed met goede aantallen Black-winged Petrels, c 10 Little Shearwaters, 1 Kermadec Shearwater, grote aantallen Wedge-tailed Shearwaters, 1 White-bellied Storm-petrel, 6 Grey Ternlets, 10 Masked (of Tasman) Booby's en 5 Red-tailed Tropicbirds. Je merkte ook aan andere soorten dat we een eiland naderden: ineens waren daar White Terns en Black Noddy's die steeds algemener werden naarmate we het eiland naderden.

Red-tailed Tropicbird, Norfolk Island, 30 mrt 2013, Laurens Steijn

Rond 11.00h kwamen gingen we voor anker bij de kleine pier en kwamen er officials van de Australische Douane om de paspoorten en het schip te controleren. Vervolgens was het lunchen aan boord en rond 1230h gingen we eindelijk met de zodiacs naar de wal. Bijzonder om ineens weer aan land te zijn! Omdat de zodiacs een paar keer heen en weer gingen om alle mensen van boord te halen was er wat tijd om te vogelen nabij de pier. Er kwam een groepje Kleine Goudplevieren over en een Wandering Tattler liep over de rotsige vloedlijn. Met drie busjes werden we vervolgens naar het nationale park gereden op het 6 x 6 kilometer grote eiland. Het was aardig ingesteld op toerisme en alles zag er fraai en verzorgd uit. Bij de entree van het park kregen we een korte uitleg over het eiland en de vogels en konden we in verschillende groepen op zoek gaan naar de 3 (of 4) endemische soorten: Norfolk Parakeet, Slender-billed White-eye en Norfolk Gerygone . De 4^e staat tussen haakjes en dat is de Norfolk Golden Whistler die als een soort wordt beschouwd met de Golden Whistler waar is totaal niet op lijkt. Het begon goed met de vondst van een Norfolk Parakeet (prachtig te zien) en even later ook Norfolk Gerygone, Norfolk Golden Whistler en Grey Fantail. De Slender-billed White-eye duurde wat langer maar uiteindelijk kon iedereen deze ook mooi zien, vergezeld van een Pacific Robin.

Slender-billed White-eye, *Zosterops tenuirostris*, Norfolk Island, Laurens Steijn

Op naar de volgende 100 acres reserve, de volgende plek en broedplaats van onder meer Black Noddy, White Tern en Red-tailed Tropicbird. De eerste wee broeden hier hoog in de Norfolk Pines, een bizar gezicht om noddy's en white terns in de bossen rond te zien vliegen. Eenmaal aangekomen bij de kust kwamen we letterlijk oog in oog te staan met enkele broedende Red-tailed Tropicbirds, schitterende vogels! We bleven er maar kort om ze niet te veel onrust te geven. Andere soorten onderweg waren Australian Kestrel, Pacific Emerald Dove, Royal Spoonbill, Sacred Kingfisher en wat geïntroduceerde soorten als Crimson Rosella, Huismus, Spreeuw, Merel, Wilde Eend en California Quail. Vervolgens was het op naar de haven en met de zodiacs terug naar de boot. Aangekomen bij de boot was het tegen zonsondergang en 100-en Wedge-tailed Shearwaters waren zich aan het verzamelen om 's nachts het eiland op te gaan naar hun holen, schitterend gezicht en prachtige afsluiter van een mooie dag.

31 maart - 28 graden, half bewolkt, enkele bui. Vrijwel windstil

Ochtend: c 300 mijl zuidelijk van Nieuw-Caledonië

Avond: c 180 mijl zuidelijk van Nieuw-Caledonië

Het wordt elke dag wat warmer, je merkt het als je 's morgens naar het bovendek gaat voor ontbijt. De zee was kalm en in de eerste uren was de meeste activiteit van de dag met Collared (door mij gemist), Gould's, White-necked, Kermadec, Providence, Tahiti en Black-winged Petrels, gevolgd door maar liefst 8 verschillende Potvissen! Na een heerlijk paasontbijt werd de activiteit snel minder en gedurende de dag zagen we nog enkele groepen Short-tailed Shearwaters (in totaal 170 vogels), een Brown Skua, 2 Flesh-footed en enkele Wedge-tailed Shearwaters. Aan het einde van de dag probeerden we met wat visolie en chum stormvogeltjes naar het schip te lokken maar er kwamen 'alleen' Black-winged en Tahiti Petrels op af, maar die lieten zich dan ook erg mooi bekijken! Na een prachtige zonsondergang en heerlijk diner werd de dag van morgen doorgenomen met kans op het zien van een mogelijk nog onbeschreven soort stormvogeltje. Deze 'New Caledonian Storm-petrel' is al c 5 keer tijdens de West-Pacific Odyssey nabij Nieuw-Caledonië waargenomen en morgenvroeg gaan we de vogels met visolie en chum lokken.

Tasman (Masked) Booby, *Sula dactylatra tasmani*, tussen Norfolk Island en New Caledonia, Laurens Steijn

1 april – 28 graden, half bewolkt, enkele buien in de middag. Zwakke wind, gedurende de dag toenemend tot vrij krachtig

Ochtend: c 70 mijl zuidelijk van Nieuw-Caledonië
Avond: c 20 mijl zuidelijk van Nieuw-Caledonië

De klok ging een half uur terug zodat we, in combinatie met zomertijd in Nederland, nu op 9 uur tijdsverschil met Nederland zitten en we de Nieuw-Caledonische tijd aanhouden. Het betekent ook vroeger licht – hoewel dat relatief is natuurlijk. Vandaag stond vooral in het teken van de zoektocht naar de 'New Caledonian Storm-petrel', een soort die enigszins lijkt op New Zealand Storm-petrel maar een stukje groter is. De vogel is nog niet officieel beschreven en enkele weken voor deze trip was er een kleine expeditie naar de wateren rond Nieuw-Caledonië om de vogel proberen te vangen, zonder succes helaas. Na ontbijt werd de eerste serieuze poging ondernomen: met visolie werd een olievlek gecreëerd waar we een aantal keren langs zouden varen. Het weer was rustig en de visolie was goed te zien (en te ruiken!) op het water. De eerste keer zaten er meteen al 2 stormvogeltjes maar naarmate we dichterbij kwamen werd het duidelijk dat het om Wilsons Stormvogeltjes ging. Tahiti Petrels en Wedge-tailed Shearwaters waren de algemene soorten op de visolie.

Goulds Petrels zuidelijk van Nieuw-Caledonië, Laurens Steijn

Het zou ook de beste dag worden voor Goulds Petrel met c 50 vogels gedurende de dag. Andere soorten vandaag waren White-tailed Tropicbird, Lesser Frigatebird, Red-footed Booby en Brown Noddy. Maar van de doelsoort nog geen spoor.

Wedge-tailed Shearwater, *Puffinus pacificus*, zuidelijk van Nieuw-Caledonië, Laurens Steijn

Kort na de lunch hadden we de zuidkust van Nieuw-Caledonië in beeld en dat is waar we de rest van de dag verbleven, op zoek naar het stormvogeltje. We legden opnieuw een visolievlek aan waar opnieuw al snel veel vogels op af kwamen. En opnieuw zaten er enkele Wilson's Stormvogeltjes bij. Helaas begon het weer sterk te verslechteren met een stevig toenemende wind en buien zodat de olievlék brak en de vogels niet meer geconcentreerd op een plek zaten. Omdat het schip flink heen en weer ging waren de waarnemingsomstandigheden inmiddels ronduit beroerd...Er was nog wel een melding van een ver stormvogeltje met een witte buik maar niemand kon dit bevestigen.

Red-footed Booby, *Sula sula*, zuidelijk van Nieuw-Caledonië, Laurens Steijn

Bij het lijsten kregen we een korte briefing over de dag van morgen die besteed zal worden in Nieuw-Caledonië: om 3.15h op en om 3.30h ontbijt. Vervolgens zullen we met de bus naar het Nationaal Park Riviere Bleu rijden waar de Kagu zit. Een lange dag voor de boeg!

2 april – 28 graden, geheel bewolkt, wat licht regen. Zwakke wind

Ochtend: Noumea, Nieuw-Caledonië

Avond: c 20 mijl westelijk van Noumea, Nieuw-Caledonië

Vroeg op en vroeg ontbijt dus! Rond 4:15h was iedereen klaar om te vertrekken en konden we van boord. Het was wel even wachten op de kade omdat de bus vertraging had maar uiteindelijk waren we rond 5:00h op weg naar het park. Bijzonder om zo ineens in Nieuw-Caledonië te rijden! De rit ging door heuvelachtig terrein met plantages – onderweg zagen we White-breasted Woodswallow - en rond 7:00h waren we bij de ingang van het park. Deze stop leverde meteen de nodige soorten op: Red-faced Parrotfinch, Barred Honey-eater en New Caledonian Cuckoo-shrike.

Vervolgens was het snel verder rijden tot aan Pont Perignon waar we de grote bus inruilden voor een kleiner model aan de andere zijde van de brug: de grote bus woog te zwaar. In 3 shifts reden we met Jean Marc, de manager van het park en tevens gids, naar de start van de wandeling. Hier loopt een breed pad de bossen in, het gebied voor de Kagu. De eerste vogels die we zagen waren New Caledonian (of Melanesian) Flycatcher en Glossy Swiftlet. Toen de groep compleet was liepen we met Jean Marc en Chris als gidsen het pad op. Een prachtig tropisch bosgebied met aardig wat activiteit. Eerste vogel was een Yellow-bellied Robin, gevolgd door Streaked Fantail, New Caledonian Whistler en Fan-tailed Gerygone.

Yellow-bellied Flyrobin, *Microeca flaviventris*, Nieuw-Caledonië, Laurens Steijn

Binnen 5 minuten stond er echter zomaar een prachtige Kagu op het pad! Fantastisch, wat een beest zeg! Wat groter dan een kip, wit tot lichtgrijs van kleur en met een prachtige kuif. Er zijn geen op Kagu gelijkende soorten en het is dan ook een familie op zichzelf. De vogel stond op c 15 meter afstand, liep een klein stukje in onze richting om vervolgens in het bos te verdwijnen. Korte tijd later kwam ie weer tevoorschijn, nu zelfs op maar 5 meter afstand, en bleef ie wat aan de bosrand fourageren. Iedereen kon de vogel prachtig zien en fotograferen. De rest van de ochtend gingen we in kleine groepjes vogelen langs het pad op weg naar de lunchplaats die ongeveer 3 km verderop lag. Het weer zat soms niet helemaal mee met steeds wat lichte regen, maar het hield de vogelactiviteit wel op peil. De avond ervoor had Chris iedereen een lijstje gegeven met de 17 endemen die je redelijkerwijs kunt zien plus nog 7 'other targets', goed voorbereid dus allemaal. Met behulp van de tape van Jean Marc konden we al snel genieten van een Southern Shrikebill - schitterende vogel met een eigenaardige snavel - en kwam er een Cloven-feathered Dove bovenin een boom zitten. Een New Caledonian Imperial Pigeon (of Goliath Pigeon) werd gehoord en vloog korte tijd later over. Andere soorten waren New Caledonian Parakeet, Friarbird en Myzomela en Green-backed White-eye. Na een prima lunch op locatie – met een tamme Yellow-bellied Robin - liepen we terug over het pad in de richting van de start van de wandeling. Weinig nieuws en de activiteit was duidelijk minder. Toch zagen we nog een fraaie Red-faced Parrotfinch en een andere (geringde) Kagu. Bij het verzamelpunt zaten twee Rufous Whistlers en een mooi te fotograferen Barred Honey-eater.

Kagu, *Rhynochetos jubatus*, Nieuw-Caledonië, Laurens Steijn

Vervolgens was het de bus in en terug naar de haven waar we de laatste soort zagen: Dark-brown (Grey-eared) Honey-eater. Vanaf het dek van het schip waren Silver Gull en Great Crested Tern nieuwe voor de lijst, net als de Fairy Tern. Bij het uitvaren konden we genieten van enkele Visarenden en kwamen er honderden Wedge-tailed Shearwaters terug naar het eiland. Een prachtige dag! Iedereen was na het lijsten en een vroeg diner klaar om vroeg het bed in te duiken.

Zoeken naar de specialiteiten van Nieuw-Caledonie, Laurens Steijn

3 april – 28 graden, geheel bewolkt, soms wat regen. Zwakke zuidelijke wind

Ochtend: halverwege Nieuw-Caledonië, 12 mijl westelijk uit de kust

Avond: noordkant Nieuw-Caledonië, 12 mijl westelijk uit de kust

Een heerlijke lange nacht! Hoewel, om 5.45h gaat de wekker want je wilt er toch kort na zonsopgang staan. De ochtend was bewolkt en het zicht goed. Wedge-tailed Shearwaters en enkele Tahiti Petrels bepaalden het beeld. Twee kleinere pterodroma's waren Collared

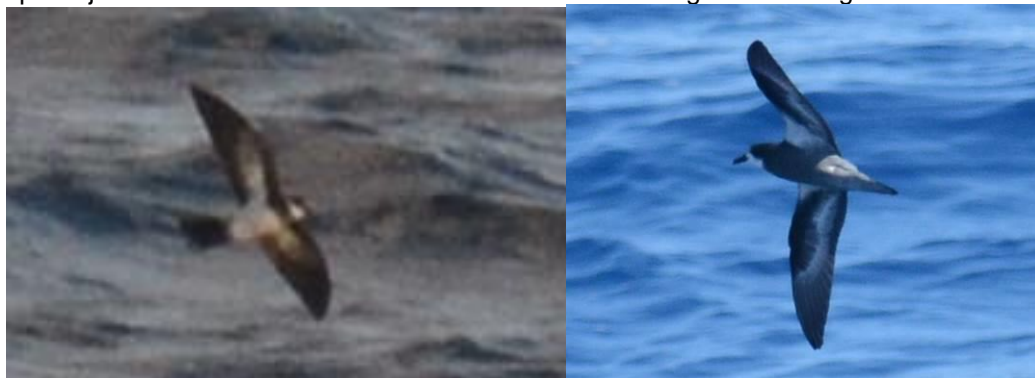
Petrels, een soort die we deze reis nog maar een keer eerder zagen (en die ik miste). Een mooie inhaler dus! Gedurende de dag zouden we er nog 4 zien. Op sommige momenten voeren we langs enorme groepen Wedge-tailed Shearwaters en Black Noddy's, vaak met honderden tegelijk. Daarbij zaten enkele Brown en Red-footed Booby's en Brilsterns. De verrassing van de dag kwam in de middag in de vorm van een Band-rumped (Madeiran) Storm-petrel, een soort die hier nog niet officieel is vastgesteld maar waarvan we redelijke foto's wisten te maken. Bijzonder want de dichtstbijzijnde broedgebieden zijn Japan en de Galapagos Eilanden...dwaalgast of een onbekende populatie in Melanesië? Het laat maar weer eens zien hoeveel er nog onbekend is in deze wateren. Met visolie probeerde we de vogel te lokken wat op zich goed lukte maar echt dichtbij kregen we 'm niet. Een Wilson's Stormvogeltje vloog er enkele keren naast waardoor we beide soorten goed konden vergelijken: Wilson's was wat kleiner (met name iets kortere vleugels) en had een ander fourareergedrag met hangende pootjes, iets wat de Band-rumped niet deed. Interessant voer weer voor de lijst die we straks gaan doen!

4 april – 30 graden, licht bewolkt. Zwakke zuidelijke wind

Ochtend: 100 mijl NNW van Nieuw-Caledonië

Avond: 180 mijl NNW van Nieuw-Caledonië

Elke dag wordt 't warmer en vanwege de felle zon wordt er voor wat schaduw regelmatig een doek gespannen over het bovendek. De zee wordt wat rustiger als je verder van de eilanden vandaan bent, maar vandaag was misschien wel een uitzondering. Het begon al goed met een Polynesian Storm-petrel voor ontbijt, de reus onder de stormvogeltjes met een spanwijdte van 52 cm en bovendien een schitterend bont gekleurde vogel.

Polynesian Storm-petrel (I) en Magnificent Petrel, 100 mijl NNW v Nieuw-Caledonie, Laurens Steijn

Een bijzondere soort die ook niet elk jaar wordt waargenomen. We zouden er vandaag nog 3 zien, maar niet meer zo dichtbij als vanmorgen. Een andere knaller was Magnificent Petrel, momenteel (nog?) een ondersoort van Collared Petrel, die mooi voor de boeg langs vloog en goed gefotografeerd kon worden. Magnificent Petrel is pas beschreven na 2007 dus er is nog niet zoveel over bekend hoewel er recent een artikel over is verschenen in het BOC bulletin. Af en toe waren er grote groepen fouragerende vogels met Lesser Frigatebird, Bril- en Bonte Sterns, Wedge-tailed Shearwaters met daartussen tweemaal een Tropical Shearwater. We krijgen ook regelmatig bezoek van enkele Roodvoetgenten die vliegende vissen vangen die opgestoten worden door het schip, prachtig spektakel! Twee keer werd er een visolievlek aangelegd om stormvogeltjes te lokken en beide keren kwamen er Wilsons Stormvogeltjes op af. Het doel was om Polynesian Storm-petrel te lokken maar die laat zich hier schijnbaar lastig op zien. Was de verrassing van gisteren een Band-rumped Storm-petrel, vandaag zagen (en fotografeerden) we er maar liefst 4! Andere highlights vandaag waren twee Providence Petrels waarvan er een erg dichtbij langs kwam vliegen, enkele Masked Booby's en White-tailed Tropicbird.

Masked Booby, *Sula dactylatra*, tussen Nieuw-Caledonië en Rennel Island, Laurens Steijn

Op het schip zijn vrijwel dagelijks lezingen en vanavond ging Mike Bell iets vertellen over zijn werk op de Chatham Islands, een eilandengroep circa 860km oostelijk van Nieuw-Zeeland. Bijzonder en ook een beetje treurig verhaal van het verdwijnen van vrijwel alle broedvogels door introductie van onder meer ratten en opossums. Gelukkig is er de laatste jaren goed nieuws te melden want met behulp van vallen werd een groot deel van de uitheemse predatoren weggevangen en een groot hek zorgde ervoor dat een deel van het grootste eiland predator vrij is. Sinds enkele jaren broeden er weer enkele paren Magenta Petrel die er bijna 150 jaar geleden voor het laatst waren.

5 april – 30 graden, licht bewolkt. Zwakke zuidelijke wind

Ochtend: 100 mijl zuidelijk van Rennel Island, Solomon Eilanden

Avond: 180 mijl NNW van Nieuw-Caledonië

De rustigste dag tot nu toe, voor ontbijt slechts enkele vogels dus wat doe je dan? Vliegende vissen fotograferen! Wat een prachtige beesten! En veel verschillende soorten ook. Vanaf de boeg werden ze regelmatig opgestoten en met een beetje handigheid krijg je ze aardig op de foto. Er is een veelheid aan patronen op de vleugels (vinnen...), tekening op het lijf en ze verschillen sterk in grootte. Nooit geweten dat er zoveel soorten waren. Qua vogels dus rustig maar enkele leuke soorten waren Kleinste Jagers en een Middelste Jager, enkele groepen Sooty Terns, Flesh-footed Shearwater, Black Noddy en White Tern. Vanavond is de briefing over Rennel Island wat we morgenvroeg zullen bezoeken. Zojuist dus weer een handig lijstje ontvangen: het eiland herbergt 7 endemen en 9 'other targets'. Nu (1500h op 5 april) weer even naar buiten hoewel het broeierig heet is....het beeld van de dag bleef eigenlijk hetzelfde, het zou de rustigste middag van de reis worden met slechts 3 Wedge-tailed Shearwaters en 5 Brown Booby's.

Flying fish spec, zuidelijk van Rennel Island, Solomons, Laurens Steijn

's Avonds dus de toelichting over het bezoek aan Rennel Island, onderdeel van de Solomon Eilanden. We zouden er rond 6.00h aanleggen waarna er douanebeambten aan boord zouden komen voor controle. Vervolgens met de zodiacs aan land en de hele ochtend vogelen. Daarna tijd voor een duik en rond 1430h weer terug aan boord voor de lunch.

6 april – 30 graden, licht bewolkt. Zwakke zuidoostelijke wind

Ochtend: Rennel Island

Avond: westkust van Rennel Island onderweg naar Makira

Vroeg op en een vroeg ontbijt om 530h. Alle formaliteiten verliepen soepel zodat we na ontbijt met voldoende water, zonnebrandolie en natuurlijk alle fotospullen met de zodiacs aan land gingen. Het was een natte landing wat betekent dat de zodiacs het strand op varen en je het ondiepe water inspringt en zo het strand oploopt. We zagen meteen al Cardinal Myzomela's, Australian Ibisses en Silver-capped Fruit-dove. Toen iedereen er was en er enkele welkomstwoorden werden gesproken liepen we naar het dorp. Rennel is echt nog een prachtig bebost, natuurlijk en zeer oorspronkelijk eiland en wordt bevolkt door Polynesiërs. Al snel zagen we Bare-eyed White-eye, gevolgd door Silver-capped Fruit-dove en Uniform en Glossy Swiftlets. We liepen door het dorpje naar de bossen via een prima breed pad. Al snel zagen we Fan-tailed Gerygone (ziet er hier anders uit dan in Nieuw-Caledonië). Bij het eerste stuk bos zat er al meteen een Rennel Shrikebill prachtig in een boom te zingen! Wat een geweldig beest en bizarre snavel!

Rennel Shrikebill, *Clytorhynchus hamlini*, Rennel Island, Solomons, Laurens Steijn

We liepen verder en gedurende de ochtend zagen we de meeste specialiteiten zoals Rennel White-eye, Rennel Starling, Song Parrot, meer Rennel Shrikebills, Pacific Imperial Pigeon, Mackinlay's Cuckoo-dove, Moustached Treeswift, Rennel Fantail, Finch's Pygmy Parrot, Shining Bronz Cuckoo en een wat aparte vorm (soort?) van de Collared Kingfisher ssp *amounus*. Het wordt snel warm dus het water was ook snel op! Gelukkig hadden de eilanders voor iedereen een verse cocosnoot klaargemaakt met heerlijke cocosmelk. Terug bij het strand nog even een duik genomen in het prachtige groene (en 28 graden warme) zeewater. Rond 1430h was iedereen aan boord voor een late lunch en een korte siësta. De boot was alweer onderweg naar het volgende eiland: Makira. Deze bezoeken we morgen en ook hier kregen we weer een briefing over plus lijst met endemen en andere doelsoorten. Ditmaal 8 (endemen) om 13. Vroeg naar bed want morgen weer vroeg op!

Aankomst op Rennel Island, Solomons, Laurens Steijn

Ons schip de Spirit of Enderby vanaf Rennel Island, Solomons, Laurens Steijn

7 april: 30 graden, licht bewolkt in de ochtend en enkele buien in de middag. Weinig wind

6.00h: Makira Island

18.15h: tussen Makira Island en Guadalcanal

Het wordt bijna routine: 5.10h op, douchen, 5.30h ontbijt, spullen klaarzetten voor de dag en naar het dek. We varen langzaam de baai in van Makira Island, een prachtig tropisch eiland en vrijwel onaangetast. Vanaf het dek zien we palmbomen, witte stranden, wat rieten en houten hutjes en een stuk of 10 kleine traditionele kano's op het water. Het doet bijzonder vredig aan. Dit eiland krijgt maar een keer per jaar bezoek van een schip, en dat is tijdens deze reis. Blanken zien ze dus ook maar een keer per jaar!

Lokale bevolking in traditionele kano bij het binnenvaren van Makira Island, Solomons, Laurens Steijn

Met zodiacs varen we naar het eiland en onderweg zien we een Beach Kingfisher en een Great Crested Tern. Eenmaal aan land worden we vriendelijk verwelkomd door de bevolking en gaan we op pad over een sintelpad dat langzaam omhoog kruipt. Het is een wat open bosgebied, vooral als gevolg van houtkap dat enkele jaren geleden heeft plaatsgevonden. Er staan gelukkig nog wel stukken bos en als je verder het eiland over kijkt is het allemaal bebost. Een van de eerste soorten is meteen een lastige: de San Cristobal Honeyeater (of Melidectes), snel gevolgd door Makira Cicadebird, Long-tailed Triller, Sooty Myzomela, Eclectus Parrot, Yellow-bibbed Lory en Cardinal Lory. Een kleine fruit-dove die het pad overstak werd met moeite gelokaliseerd en bleek een Yellow-bibbed Fruit-dove te zijn, prachtige vogel! Duiven hier zijn sowieso de moeite waard, vaak schitterend gekleurd en endemisch voor een eiland of eilandengroep.

Eclectus Parrot, Makira Island, Solomons, Laurens Steijn

We zagen verder nog Red-knobbed (algemeen) en Chestnut-bellied Imperial Pigeon (1), enkele Visarenden en twee Pied Goshawks. Vervolgens was het op naar het officiële deel van de ontmoeting met de plaatselijke bevolking in Anuta Island. Wat een schitterende ontmoeting was dat, echt superleuk! Alle meisjes hadden bloemenkransen gemaakt en die werden een voor een om de passagiers gehangen. Na dit ritueel gaf de dorpsoudste een speech en werden er wat cadeaus uitgewisseld. Vervolgens was er tijd om nog een rondje te maken door het dorpje en wat souvenirs te kopen. Daarna was het weer terug in de zodiacs en – via twee fraaie Beach Kingfishers – terug naar het schip voor een late lunch. De rest van de middag was het stilletjes op zee met enkele Black Noddy's, een Brown Booby en wat vliegende vissen. De briefing over de dag van morgen, als we Mount Austin, Guadalcanal gaan bezoeken, gaf wat scheve gezichten: wake up call om 3.15h, ontbijt om 3.30h en in de zodiacs om 4.30h...we willen graag met het eerste licht op Mount Austin staan. Weer een lijstje natuurlijk en nu met 16 endemen en 9 other targets, waar we er inmiddels al flink wat van hebben gezien. Na het diner vroeg onder de wol want het wordt vroeg dag!

8 april – 30 graden, licht bewolkt, zwakke wind

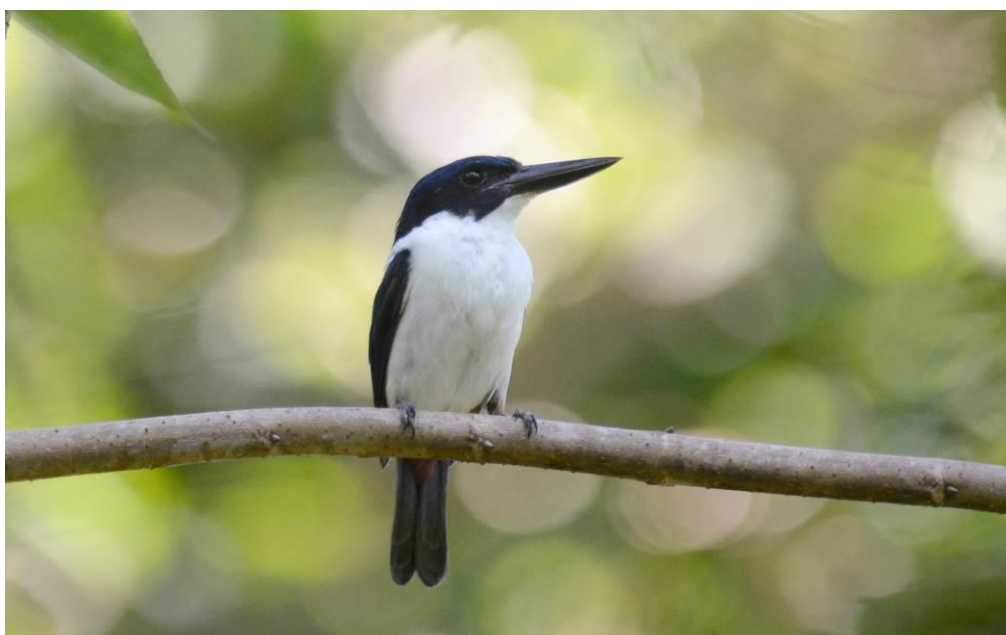
6.00h: Honiara, Guadalcanal, Solomon Eilanden

18.00h: thv Kolombangara Island, Solomon Eilanden

Vroeg ontbijt dus en om 4.30h, precies zoals gepland, in het donker met de zodiacs naar de haven van Honiara op het eiland Guadalcanal. Honiara is een betrekkelijk grote stad met dito haven. Er varen verschillende veerponten en het was bijzonder om daar in het donker met een zodiac tussendoor te varen! Aan de wal stond het vervoer al gereed en konden we snel naar de top van Mount Austin rijden, wat overigens maar c 400m boven zeeniveau ligt. We waren er al rond 5.00h, ruim voor licht dus, eerst maar eens een uil proberen! We speelden het geluid af van de Guadalcanal Boobook, het duurde een minuut of 10 voordat er heel in de verte een reactie kwam. Het werd ook al snel lichter zodat we begonnen aan de wandeling die langzaam de vallei inging. Met het eerste licht begon een Buff-headed Coucal te roepen en al snel vond Jozef een vogel vrij zittend op een tak, schitterende vogel en een bonus want lang niet iedereen ziet deze soort. Even later hoorden we een luid vleugelgeklapper, neushoornvogels! Even later kwamen twee prachtige Blyths Hornbills op korte afstand langs vliegen met het zonnetje in de rug...wauw.

Blyth's Hornbill, *Rhyticeros plicatus*, Guadalcanal, Laurens Steijn

Ultramarine Kingfisher, *Todiramphus leucopygius*, Guadalcanal, Laurens Steijn

Daarna volgden de soorten elkaar in hoog tempo op: Pied Goshawk, Midget Flowerpecker, Steel-blue Flycatcher, Claret-breasted Fruit-dove, Ducorps Cockatoo, Brown-winged Starling en Yellow-eyed en White-bellied Cuckooshrike. Onze lokale gids Jerry hield vervolgens stil want hij hoorde een Ultramarine Kingfisher roepen. Binnen 5 minuten (en met behulp van een tape) hadden we de vogel in beeld, wat een beauty! De wandeling ging door mooi, half open bosgebied en onderweg hadden we verder nog Yellow-bibbed Lory, Oriole Whistler, Solomons Cuckooshrike en Dollarbird. Eenmaal terug naar bij de bus – een stevige klim omhoog in wat warmere omstandigheden – konden we zo aanschrijven bij een groepje dat een Solomons See-eagle had zien landen in een boom c 200 m verderop. Binnen 5 minuten kwam de vogel tevoorschijn en vloog prachtig langs. Na deze geweldig succesvolle ochtend (het was ook de beste ochtend voor Chris die inmiddels 10 bezoeken op zijn naam heeft staan) reden we terug naar de haven en met de zodiacs weer naar de boot. In de haven konden we Singing Starling nog bijschrijven en vervolgens was het genieten van een welverdiende lunch. De middag was rustig, de meesten namen even een siësta vanwege het vroege vertrek en de spannende ochtend. Qua vogels was het op zee ook rustig met een enkele Great Crested Tern en een Great Frigatebird die ons trakteerden op een bezoek. 's Avonds was er opnieuw een briefing, ditmaal over het 4^e eiland dat we op rij zouden bezoeken: Kolombangara. Gelukkig deze keer niet zo vroeg.

Great Crested Tern, *Thalasseus bergii*, tussen Guadalcanal en Kolombangara, Laurens Steijn

9 april – 30 graden. Licht bewolkt, in de middag enkele buien. Weinig wind

Ochtend: Kolombangara Island, Solomon Eilanden
Avond: c 10 mijl westelijk van Kolombangara

Weer eens een normale nacht slaap! Rond 615h naar het dek om met het eerste licht al even te vogelen maar het rustig met enkele Great Crested Terns en Great Frigatebirds. We voeren toen al rond Kolombangara, wat een relatief klein en rond vulkanisch eiland is. Ook dit eiland was vrijwel geheel bebost, de vulkaan was deels verscholen achter de wolken. Na ontbijt

werden de zodiacs in het water gelaten en even later landden we bij het terrein van de Kukudu Adventist College op Kolombangara. Een prachtig eiland weer! Een Moustached Treeswift zat prachtig dichtbij in een kale tak en White-bellied Cuckoo-chrikes en Olive-backed Sunbirds waren algemeen. Na wat formaliteiten was de eerste target de eigenaardige Roviana Rail, een endemische, grote en niet vliegende ral. Tijdens eerdere expedities was dit een eenvoudige soort bij het dorp maar de laatste jaren was ie een stuk minder algemeen geworden, mogelijk door de groeiende aantallen honden en katten. En inderdaad, in het dorp geen ral. De groep werd omwille van de grootte opgesplitst en we liepen vervolgens via half open gebied naar het bos. Onderweg een fraaie White-capped Monarch, wat Rainbow Lorikeets, Metallic en Singing Starlings en een Pacific Reef Egret. Maar het was verder betrekkelijk rustig. Maar in het bos was het, los van meer White-capped Monarchs, Solomon Islands White-eye en een Buff-headed Coucal, erg rustig. Met name de Solomon Islands Monarch bleek lastig en hoewel die enkele keren zong kregen we de vogel niet te zien.

Roviana Rail, *Gallirallus rovianae*, Kolombangara, Laurens Steijn

Moustached Treeswift, *Hemiprocne mystacea*, Kolombangara, Laurens Steijn

Halverwege de wandeling kwamen we de andere groep tegen en dat veranderde ons plan voor de rest van de ochtend flink. Ze hadden de ral gezien aan de rand van het dorp op circa 10 minuten lopen van waar we waren. Snel er naartoe dus en bij aankomst stonden er nog enkele mensen te wachten: geen ral, die was inmiddels al 30 minuten uit beeld. Na een half uur nog steeds geen ral dus besloot een deel van de groep (waaronder ikzelf) om weer terug het bos in te gaan voor de monarch. Ik had Kirk een walkie-talkie gegeven om ons te waarschuwen als de ral weer zichtbaar was en we waren nog niet op de plek of Kirk riep ons op dat de ral er weer zat...binnen 5 minuten waren we op de plek maar de vogel was alweer verdwenen....K...! Het was ook bijna tijd om terug te gaan naar de zodiacs want lunch was aan boord. In de middag stond er een zodiactocht door de mangrove op het programma, heel leuk maar niet iets waar we echt op zaten te wachten. Er moest toch een mogelijkheid zijn om de ral nog een kans te geven. Misschien konden we wel op het eiland blijven tijdens de lunch? Helaas was dit geen optie en moesten we terug aan boord maar Chris maakte zich wel hard voor een herkansing voor diegenen die de ral hadden gemist, goed werk! En zo voeren we na de lunch met een clubje van 6 opnieuw naar Kolombangara Island voor de ral (en andere gemiste soorten). We werden opgewacht door de lokale gids en gingen meteen naar de oude plek. Tijdens de lunch was er een wolkbreuk geweest dus er stonden overal plassen water, het was ook duidelijk koeler dan in de ochtend. Na een minuut of 10 lopen arriveerden we op de oude plek en voordat we er erg in hadden wees onze gids de vogel aan: daar liep ie! Op een meter of 30 afstand was ie rustig aan het fourageren aan de rand van het bos. Geweldig, wat een beest en wat een inhaler! Dat betekende dat we wat tijd over hadden dus snel het bos in.

Red-knobbed Imperial Pigeon, *Ducula rubricera*, Kolombangara, Laurens Steijn

Er was duidelijk meer activiteit nu en enkele fruitdragende bomen zaten vol met vogels: Cicadebird, Steel-blue Flycatcher, North Melanesian, Yellow-eyed en White-bellied Cuckoo-shrike en White-capped Monarch. In de palmbomen zaten veel Rainbow Lorikeets en we hoorden enkele Melanesian Scrubfowl maar de Solomon Islands Monarch bleef onvindbaar. Het laatste uur van de dag besloten we de mangrove in te varen en dat was echt een prachtig einde van de middag: veel Moustached Treeswifts, IJsvogel (die er hier meer uitziet als een Blue-eared Kingfisher), twee Visarenden, veel Red-knobbed Imperial Pigeons en Claret-breasted Fruit-doves. Een Solomon Islands See-eagle in een dode tak langs de rivier was een mooie laatste waarneming van de dag. Het avondeten en de biertjes smaakten vervolgens prima!

10 april – 30 graden, half bewolkt, weinig wind

Ochtend: c 12 mijl Z van oostelijk Bougainville

Avond: c 12 mijl Z van noordwestelijk Bougainville

We komen langzaam aan het einde van de reis, nog maar twee nachten op de boot, de tijd vliegt. Sinds een tijdje weer eens een dag op zee, wat prima is na 4 dagen met landingen. We voeren de hele dag c 12 mijl zuidelijk van Bougainville, onderdeel van Papoea Nieuw-Guinea. Bougainville was de hele dag zichtbaar als een aardig bergachtig eiland. Op c 15 mijl uit de kust van Bougainville ligt een trog van maar liefst 9,5 kilometer diep. De diepte waar wij langs voeren was ongeveer 3,5 km diep met in de middag een 'ondiepte' van 1000m, een soort onderwaterberg dus. Dit soort plekken hebben bij vorige odysseys regelmatig voor leuke verrassingen gezorgd dus na de lunch was het opletten geblazen. De ochtend verliep uiterst rustig met enkele Black en Brown Noddy's, Bril- en Bonte Sterns, twee White-tailed Tropicbirds en wat Brown en Red-footed Booby's.

Black Noddy, *Anous minutus*, Laurens Steijn

Na de lunch was het werkelijk windstil geworden en de zee was als een spiegel. Handig om zeezoogdieren te ontdekken maar ook die lieten het, afgezien van enkele ongedetermineerde soorten, afweten. Ik was na de lunch even bezig met foto's downloaden op de computer toen er via de intercom werd omgeroepen dat er een Heinroths Shearwater voor de boeg langs vloog. Snel naar boven dus en de vogel kwam toen precies voor de boeg langs: een soort miniatuur pijlstormvogel met hele snelle vleugelslag (als Kleine Pijl), geheel donker met lichte baan op de ondervleugel en een lange dunne snavel. Snel foto's maken! Maar helaas zat de SD kaart nog in de computer, in de haast vergeten eruit te halen....sh..! Gelukkig waren er anderen met foto's. Iedereen was weer alert voor de rest van de middag maar het zou bij deze ene waarneming blijven. Morgen nog een kans als we langs de noordkust van New Ireland varen. En morgen trouwens ook de beste kans op Beck's Petrel, een soort die na 90 jaar in 2006 werd herontdekt bij New Ireland.

11 april: 28 graden, ochtend begon met zon, vanaf 10.00h zwaar bewolkt en enkele stevige buien met windstoten

Ochtend: 12 mijl oostelijk van NO-punt van New Ireland, Papoea Nieuw-Guinea

Avond: 120 mijl oostelijk van Kavieng, New Ireland, Papoea Nieuw-Guinea

We waren al vanaf 2.00h 's nachts aan het dobberen, iets eerder dan gepland aangekomen op de plek voor Beck's Petrel, dus we moesten hier wachten tot het licht werd. Iedereen was snel na zonsopgang op het bovendek en de visolie was al overboord gezet: het was een kwestie van wachten tot de eerste Beck's zich zou tonen. Klein probleempje: de visolie was niet te traceren op het water want het was windstil, een werkelijk spiegelgladde zee....Dan maar goed scannen. Binnen een half uur riep Graham dat ie een verdachte vogel had en inderdaad was het een kleine versie van Tahiti Petrel met een veel snellere vleugelslag! We zagen de vogel samen met een Wedge-tailed Shearwater en de Becks was, een stuk kleiner, binnen! Even later vloog er nog een (opnieuw niet dichtbij helaas) en kwamen er ook kort na elkaar enkele Streaked en twee Heinroths Shearwaters langs.

Beck's Petrel en Heiroths Shearwater voor de kust van New Ireland, geen beste foto's maar absolute specialiteiten! Laurens Steijn

Geen slecht begin van de ochtend! Snel ontbijten dus en weer terug naar het dek. Enkele Middelste Jagers vlogen langs en een grote groep Spinners Dolfijnen verscheen langszij. Vanuit de verte zagen we al donkere wolken dichterbij komen en rond 930h was de zon weg en een uur later begon het stevig te waaien en te regenen...met de komst van de regen verdween de meeste activiteit. Het zou de hele middag bewolkt blijven met af en toe wat regen maar we zagen toch nog wel enkele leuke soorten zoals Zuidpooljager (wrs de eerste voor Papoea Nieuw-Guinea!), Kleinste, Kleine en Middelste Jager, Brown en Red-footed Booby's, meer Streaked Shearwaters, c 10 Tahiti Petrels (maar geen Beck's meer), en natuurlijk regelmatig Wedge-tailed Shearwaters. Het zou ook een goede middag worden voor zeezoogdieren met twee Potvissen, Bryde's Whale, Pygmy Killer Whale, Melon-headed Whale, Fraser's Dolphin en meer Spinners Dolfijnen.

Red footed Booby, *Sula Sula*, Laurens Steijn

En ook alweer de laatste avond op de boot! De cruise is gewoon alweer voorbij. We kregen wat instructies mee voor de volgende dag als we officieel Papoea Nieuw-Guinea in zouden gaan. Ook had de staff een slideshow gemaakt van de afgelopen 3 weken met foto's van verschillende deelnemers dat werd begeleid door muziek van Adele, erg mooi gedaan! Joss en Wilson hadden extra hun best gedaan voor een laatste avondmaal op het schip en dat was te proeven.

12 april – 30 graden, half bewolkt, enkele buien

Ochtend: Kavieng haven, New Ireland, Papoea Nieuw-Guinea – EINDE CRUISE

Bizar, alweer het einde van de cruise. Je bent zo gewend aan het ritme op het schip dat het heel vreemd voelt om het met al je bagage te verlaten. Dat gebeurde uiteindelijk ook, maar het was een langzaam proces...al rond zonsopgang waren we ter hoogte van Kavieng maar toen was het vooral rondjes varen omdat de officials pas om 9.00h aan boord zouden komen. Het werd dus een paar uur vogelen vanaf het schip en dat was best vermakelijk. Een groep sterns op een ponton bestond uit Visdief, Dwergstern, Great Crested en White-naped Terns terwijl even verderop een enorme groep van wel 800 Black Noddy's een schol vissen volgde. We kwamen langzaam dichterbij het eiland en zagen Bismarck Crow, Moustached Treeswift en Eclectus Parrot vliegen langs de kustlijn. Het was overigens een prachtige omgeving met vele kleine tropische eilandjes die verspreid voor de kust van Kavieng lagen. Boven enkele vlogen Visarenden en toen we eindelijk met de zodiacs aan land konden kwam er nog een White-bellied See-Eagle over vliegen, schitterend! Nadat de officials het schip hadden ingeklaard en we onze visa hadden bemachtigd gingen we met de zodiacs aan land en meteen door naar onze lunchplaats die maar liefst 110 km van Kavieng lag. Een mooie plek met als welkomstritueel een krijgersdans door een lokale stam. Qua vogels was het rustig hoewel we wel enkele nieuwe hadden voor de lijst zoals Knob-billed Fruit-Dove, Black Sunbird en Red-flanked Lorikeet. De beboste heuvels waar we in de middag gingen vogelen was veel beter. Enkele Red-bellied Pitta's riepen vanuit de begroeiing langs de weg maar lieten zich niet zien. Een Red-banded Flowerpecker ging even fraai bovenin een dode tak zitten en even later zat er een White-bibbed Fruit-dove in een struik. Een Stephan's Emerald Dove liep in de late middag even mooi midden op de weg. 's Avonds was er afscheidsmaaltijd in het hotel met de hele groep, supergezellig maar het werd niet laat, voor velen was het vertrek de volgende ochtend al om 600h.

13 april – New Ireland

In de ochtend eerst even vogelen vanuit het hotel met Hunstein's Mannikin, Pacific Golden Plover, Australian Reed Warbler en Golden-headed Cisticola. Twee Oostelijke Visarenden zaten tegenover het hotel in een mast. Daarna afscheid genomen van de rest van de groep die een verlenging deden in New Ireland. Ik ging samen met Jozef een hotel regelen en auto huren om nog wat te vogelen op het eiland. Na de lunch reden we in onze eigen Ford Ranger 4WD naar ons guesthouse in Malon, op 160 km van Kavieng. De wegen waren over het algemeen prima maar het was ontmoedigend om te zien dat er langs vrijwel het hele traject oliepalmlantages lagen. Een Shining Flycatcher zong in de mangrove en liet zich mooi zien. In de late middag konden we nog even een wandeling maken in de buurt van ons guesthouse maar dat leverde niet zoveel op. Het was een schitterende plek aan zee in en verder prachtig groene omgeving. Een kleine riviertje met prachtig helder water stroomde naast het hotel in zee.

White-backed Woodswallow, New Ireland, 14 april, Laurens Steijn

14 april – Lelet plateau, New Ireland. Ochtend regen, later opklaringen

We werden wakker in de stromende regen maar we besloten toch rond 515h te vertrekken naar het Lelet Plateau. Dit is de plek waar je de soorten van grotere hoogte kunt zien. Het was een kilometer of 7 naar de afslag en vervolgens nog eens 16 kilometer op een onverharde weg omhoog naar c 1000m. De 4WD kwam goed van pas! Het bleef een goed deel van de ochtend licht regenen maar de activiteit was prima. Op het plateau zijn er enkele kleine nederzettingen en was er veel ontbost. Toch zagen we hier de eerste Bismarck White-eyes, een Golden Monarch, White-bellied Cuckooshrike, Cicadebird en verschillende Black Imperial Pigeons. Wat lager langs de weg is er meer bos en gedurende de ochtend pikten we steeds wat specialiteiten mee: twee Finch's Imperial Pigeons waren elkaar het hof aan het maken, twee White-backed Woodswallows waren vliegen aan het vangen vanaf hun uitkijkpunt, een White-necked Coucal zat fraai langs de weg, net als een Variable Goshawk en Red-chinned Lorikeets, Varied Trillers en Red Myzomela's waren algemeen. Andere soorten waren Slender-billed, Bar-tailed en Mackinlay's Cuckoo-dove, Barred Cuckoo-shrike en Long-tailed Myna. De middag werd besteed in het lage deel van de weg maar het was rustig met een enkele White-necked Coucal, Northern Fantail en Golden Monarch.

15 april – Lelet Plateau – Nusa Island, New Ireland. Licht bewolkt, in de middag een enkele bui

We gingen vroeg in de ochtend nog even het plateau op voor wat laatste soorten en zagen naast de soorten van gisteren enkele prachtig baltsende Pied Cuckoo-Doves, een White-rumped Swiftlet (Mayrs Swiftlet niet met zekerheid gezien), meer Golden Monarchs, een Velvet Flycatcher en twee Rainbow Bee-eaters.

Golden Monarch, New Ireland, 15 april, Laurens Steijn

Vervolgens was het naar het hotel, spullen pakken, afscheid nemen en de 160 km terug naar Kavieng. Onderweg zagen we Black Bittern maar verder was het rustig. De accommodatie van de laatste avond in New Ireland lag op Nusa Island, een prachtig resort langs het strand. Een wandeling over het eiland leverde behalve een Stephan's Emerald Dove en Wandering Tattler, niet veel op. Wel interessant was een Laysan Albatros op het strand! De vogel is iets minder dan een jaar geleden verzwakt gevonden en sindsdien wordt ie bijgevoerd. De vogel heeft een kleurring en is in 1990 als kuiken geringd op Hawaii! Bijna 23 jaar oud dus! Minder leuk om te zien zijn de Red-knobbed Imperial Pigeon, Nicobar Pigeon en Iory's die hier in kooien zitten. Maar goed, het eten was heerlijk en het uitzicht over het blauw-groene water vanaf de veranda eveneens.

16 april – van New Ireland via New Britain naar Port Moresby

Een vroege transfer per boot naar de wal want om 6:00h vertrok onze vlucht naar Rabaul in New Britain. Het regende licht toen we vertrokken vanaf Nusa maar eenmaal aangekomen aan de wal stortregende het...met zeil werd de bagage in de open pick-up toegedekt maar helemaal droog hielden de koffers het niet. Onderweg was er een schitterend uitzicht op een actieve vulkaan, er zijn er 5 op New Britain. In Kokopo regelden we een taxi en vervolgens reden we naar het dichtstbijzijnde bos. Dat was wel een minuut of 20 rijden maar het zag er op zich veelbelovend uit. Onderweg zagen we enkele endemische Hooded Mannikins. Een Ashy Myzomela was een van de eerste vogels die we in het bos zagen, snel gevolgd door New Britain Friarbird. Een ander bosgebied leverde Violeceous Coucal, Variable Goshawk en een Black Bittern. Het was inmiddels tijd om terug te gaan naar de luchthaven, op naar Port Moresby! Bij aankomst werden we netjes opgewacht voor een transfer naar ons hotel. In de tuin van het hotel zaten meteen enkele Rufous-banded Honey-eaters en vanuit het hotel zagen we Fawn-breasted Bowerbird, toch nog een paradijsvogel deze trip!

Fawn-breasted Bowerbird, Port Moresby, PNG, 16 april, Laurens Steijn

17- 18 april – Port Moresby – Singapore – Amsterdam

In de ochtend was er nog wat tijd om te vogelen dus we gingen naar het Nature Park wat naast de universiteit van Port Moresby ligt. Het nature park was niet veel soeps hoewel we wel enkele leuke soorten zagen: Fawn-breasted Bowerbirds, Yellow-faced Myna, Grey-headed Mannikin, Torresian Imperial Pigeon, Peaceful Dove en White-breasted Woodswallow. Een Raggiana's Bird-of-Paradise was een mooie verrassing maar we hoorden dat ie was ontsnapt hier....helaas. Een wandeling over het aangrenzende universiteitsterrein was leuker met Black-backed Butcherbird, Pheasant Coucal, Yellow-tinted Honey-eater, Torresian Crow, Helmeted Friarbird en twee Sacred Kingfishers. Toen was het tijd om terug te gaan, spullen in te pakken voor de lange vlucht terug en naar het vliegveld te gaan. En wie kwamen we daar tegen? Graham en Erling, mede WPO-ers, die ook op de vlucht naar Singapore zaten! Gezellig! De vlucht vertrok prima op tijd en in het vliegtuig hadden we ruim de tijd om terug te denken aan een fantastische en bijzondere reis.

Laurens Steijn, 18 april 2013